

O NOBILISSIMA VIRIDITAS / Hildegard von Bingen (1098 – 1179)

O nobilissima viriditas, quae radicas in sole, et quae in candida serenitate luces in rota, quam nulla terrena excellentia comprehendit, tu circumdata es amplexibus divinorum mysteriorum. Tu rubes ut aurora et ardes ut solis flamma.

Cora's hOORarium voor privé-devotie.

Cora Schmeiser - zang, voordracht, draailier en klankschaal

Met dank aan OCW, podium voor kleinschaligheden,
Rotterdam

REÇU
prive devotie

bijgewoond op:

O zaterdag 12 december 2020

O zondag 13 december 2020

om:

door:

MENU 6

Anoniem, Engeland
Worldes blis

IK Bonset
X-Beelden

Hildegard von Bingen
O nobilissima viriditas

Cora's hOORarium

1. Worldes blis ne last no throwe; it went and wit away anon. The langer that ich hit iknowe, the lass ich finde pris tharon; for al it is imeind mid care, mid serwon and mid evel fare, and atte laste povre and bare, it lat man, wan it ginth agon. Al the blis this heer and thare, biluth at ende weep and mon.
2. Al the blis of thisse live, thu shalt, man, enden ine weep; of hus and hom, of child and wive. A, sali man, nim tharof keep! For thu shalt al bileven heere, that eighte warof lord thu weere; wan thu list, man, upon the beere and slapst that swithe dreeri slep, shaltu have with thee no feere, but thine werkes on a hep.
3. Man, wi sestu thout and herte, o worldes blis that nout ne last? Wi tholstu that thee softe smerte, for thing that is unstedefast? Thu lickest huni of thorn, iwis, that sest thi luvē o worldes blis, for ful of bitternesse it is. Ful sore thu might been ofgast, that heer despendest eight amis, tharthurw been into helle cast.
4. Al day thu might understonde, and ti mirour befor thee seen, wat is to doon and wat to wonde, and wat to holden and to fleen; for al day thu sicst mid thin eie wu this world, went and wu men deie. That witte wel, that thu shalt dreie, as othre dede, and eek ded been; thar ne helpth nowight to leie, ne may no man be deth ayeen.

X-BEELDEN / IK Bonset – Theo van Doesburg (1883 - 1931)

X-Beelden (1920)

hé hé hé
hebt gij 't lichaamlijk ervaren
hebt gij 't lichaamlijk ervaren
hebt gij 't li **CHAAM** lijk er **VA** ren

Oⁿ

— ruimte en
— tijd
verleden heden toekomst
het achterhierenginds
het doorelkaar van 't niet en de verschijning

kleine verfrommelde almanak
die men ondersteboven leest

MIJN KLOK STAAT STIL

ZIG – ZAG uitgekauwd sigarettēeindje op't
WITTE SERVET

vochtig bruin
ontbinding
GEEST
346 VRACHT AU TO MO BIEL

DWARS trillend onvruchtbaar middelpunt
caricatuur der zwaarte
uomo elettrico

rose en grauw en diep wijnrood

de scherven van de kosmos vind ik in m'n thee

Aanteekning: Oⁿ: te lezen nulⁿ; — ruimte en — tijd: te lezen min ruimte en min tijd.